

Tural Turan

***

İndi naməlum əsgər məzarına dönüb
uşaqlığımızın xatirələri.
Hamısı
soyadını unutduğumuz küçələrdə uyuyur.
O küçələrdə ki,
göz yaşlarımızı
kimsəsizlər evində qoyub qaçmışdıq.

Tənhalıqdan bezəndə
özünü partladır bütün keçmişlər;
İndi hər xatirənin birdən çox məzarı var.
Unutmağa tapınmasaq,
naməlum qəbirlərdə doğulacaq gələcək.

İndi islanmış alın yazılarımız
payızın son küləyində quruyur.
Daha əlini üzüb ağuşumuzdan,
İndi xatirələrimizlə söhbətləşir divarlar.
Kim bilir,
bəlkə də, darıxanda elə başdaşıyla dərdləşir
bütün unudulmuş məzarlar!?

***

Atasız uşaqların oyuncaqlarını güllələdilər,
beləcə, taxta çıxdı ikinci yetimlik.
Ölsələr, qəbirlərinə oyuncaq da qoyun,
darıxmasınlar..
Ölməsələr,
övladlarının oyuncağı ilə oynayacaqlar..
İndi anlayıram, İndi –
sülh dövrünün terror aktlarıdı
müharibə uşaqları...

Mən öləndə...

İynə-sap gətir,
tik gülüşlərimin yamaqlarını.
Sonra sarı xoşbəxtliyimin yaralarını.

Ölsəm, külümü yandırılıb
səni hərf-hərf sevdiyim
kitablar vərəqlərinin arasına səpərsən.

Mən öləndə
məktub göndərsən, qağayılara
dənizlərin başı üstə
bir dəqiqəlik sayğı duruşunda dayansınlar.

...Mən öləndə
nəbzini yoxlayarsınız göy üzünün...
Mən öləndə
evimizə başsağlığına gələcək küləklər.
Qəfil yıxılısam, həkim çağırmayın,
Qorxuram ölüm ayağında da
köməyimə ilham gələ, təb gələ.
İstəmirəm son şeirimi kimsə eşitsin,
İstəmirəm!

Son şeirimi içimdə aparmaqdı məqsədim.
İstəyirəm son şeirimin
ilk oxucusu Tanrı olsun
və bir də bu dünyaya qayıtmayanlar.